

Sygn. akt: I C 85/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A V. (...)

przeciwko B. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 stycznia 2017 r. powód (...) S.A. V. (...) domagał się: 1) zasądzenia od pozwanej B. S. kwoty 1155,08 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; 2) zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu jego autor wskazał, że w dniu 16 sierpnia 2014 r. w O. na ulicy (...) pozwana, prowadząc pojazd marki M. o numerze rej. (...) doprowadziła do uszkodzenia zaparkowanego pojazdu marki V. o numerze rej. (...), następnie zbiegła z miejsca zdarzenia, nie ujawniając swoich danych. Sprawstwo kolizji i okoliczności zdarzenia zostały potwierdzone notatką informacyjną Policji z dnia 16 sierpnia 2014 r. W wyniku zgłoszenia szkody przez poszkodowanego powód wypłacił odszkodowanie za wyżej wymienioną szkodę w ramach zawartej przez posiadacza pojazdu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w kwocie 1155,08 zł. Zgodnie z art. 43 pkt. 1 i 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w takim przypadku powodowi przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem zwrotu wypłaconego odszkodowania. Zdaniem powoda, zachowanie pozwanej po kolizji miało charakter samowolnego oddalenia się sprawcy z miejsca zdarzenia, co uzasadnia żądanie zwrotu równowartości wypłaconego odszkodowania.

Pozwana na rozprawie w dniu 11 września 2017 r. wnosila o oddalenie powództwa, przyznając się do spowodowania kolizji drogowej, ale zaprzeczając, by zbiegła z miejsca zdarzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 16 sierpnia 2014 r. w O. na ulicy (...), w okolicy skrzyżowania z ulicą (...), kierująca pojazdem marki M. (...) o numerze rej. (...) B. S., wykonując manewr cofania, nie zachowała szczególnej ostrożności i najechała na zaparkowany pojazd marki V. (...) o numerze rej. (...), stanowiący własność P. K., uszkadzając lewy tylny narożnik pojazdu.

[dowody: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym, sporządzona w KPP w O., k. 11-12, zaświadczenie Naczelnika Wydziału Prewencji i Ruchu Drogowego KPP w O., k. 24]

B. S. bezpośrednio po zdarzeniu pojechała do swojego miejsca zamieszkania, znajdującego się w odległości kilku kilometrów od zdarzenia, w pilnej sprawie, po czym po czasie nie dłuższym niż pół godziny powróciła na miejsce kolizji, gdzie w pobliskiej restauracji pozostawiła swoje dane osobowe i numer telefonu. Następnie udała się do Komendy Powiatowej Policji w O., gdzie przyznała się do spowodowania kolizji, została poddana badaniu na zawartość alkoholu (badanie nie wykazało stanu po spożyciu alkoholu) i przyjęła mandat karny.

[dowody: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym, sporządzona w KPP w O., k. 11-12, zaświadczenie Naczelnika Wydziału Prewencji i Ruchu Drogowego KPP w O., k. 24, przesłuchanie pozwanej, protokół rozprawy z dnia 11.09.2017 r., rejestracja od 00:03:53]

Posiadacz pojazdu kierowanego przez B. S. był objęty ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w powodowym Towarzystwie (...). W dniu 7 października 2014 r. (...) S.A. V. (...) wypłaciło poszkodowanemu P. K. odszkodowanie z tytułu umowy ubezpieczenia OC w kwocie 1.155,08 zł.

[dowód: operat szkody, k. 13-14, potwierdzenie wypłaty kwoty odszkodowania, k. 5]

W dniu 23 sierpnia 2016 r. powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 1.155,08 zł tytułem należności regresowej.

[dowód: wezwanie do zapłaty, k. 7-8]

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlega oddaleniu. Powyższe ustalenia faktyczne oparto na dowodach z dokumentów, które nie były kwestionowane oraz na dowodzie z przesłuchania pozwanej – zbieżnym z ww. dokumentami. Spór dotyczył w zasadzie jedynie oceny zachowania pozwanej po spowodowaniu kolizji z punktu widzenia przepisów o roszczeniach regresowych przysługujących ubezpieczycielom. Zgodnie z art. 43 pkt 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U. 2013 r., poz. 392 ze zm.), zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący zbiegł z miejsca zdarzenia. Zastosowanie dyspozycji przepisu art. 43 pkt. 4 ustawy wymaga zatem ustalenia, iż sprawca kolizji drogowej opuścił miejsce zdarzenia świadomie, bez spełnienia ciężących na nim obowiązków wynikających z art. 16 cyt. ustawy, w celu uniknięcia odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę. Przez zbiegnięcie z miejsca zdarzenia należy wszak rozumieć nie każde oddalenie się z tego miejsca, ale tylko takie, które ma charakter intencjonalny, zmierzający do uniemożliwienia bądź utrudnienia ustalenia tożsamości sprawcy, ukrycia się, ewentualnie do utrudnienia ustalenia innych obciążających kierowcę okoliczności zdarzenia (np. stanu nietrzeźwości). Na tle ustalonych okoliczności faktycznych nie można przyjąć, by zachowanie się pozwanej miało cechy zbiegnięcia z miejsca kolizji. Pozwana wprawdzie oddaliła się bezpośrednio po kolizji z miejsca zdarzenia, ale niezwłocznie tam powróciła, pozostawiła swoje dane osobowe, po czym udała się do jednostki Policji, gdzie poddała się badaniu stanu trzeźwości, przyznała się do spowodowania kolizji i przyjęła mandat karny. W oparciu o jej relację Policja sporządziła notatkę informacyjną z przebiegu zdarzenia. Reasumując, żadne okoliczności zdarzenia nie wskazują, by oddalenie się przez pozwaną z miejsca kolizji nosiło znamiona celowego zbiegnięcia z tego miejsca, co prowadzi do wniosku, że powodowe Towarzystwo (...) nie może domagać się zwrotu wypłaconego odszkodowania. Z tej przyczyny orzeczono jak w sentencji wyroku.

[SSR M. S.]